

ХАМЪР-БАТЪР НОГАЙСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Иван Троянски, 1976

chitanka.info

Живял едно време един стар овчар. Старецът нямал ни жена, ни син. Дълги години аргатувал на хана, пасъл хиляди овце, а своя нямал ни една. Живял скромно далеч от аула.

Рано една сутрин оставил в нощвите тесто да втасва, а сам той подкарал ханските овце към степта. Върнал се късно вечерта в къщи и чул детски плач. Влязъл вътре, гледа, в нощвите, където замесил тестото, лежи детенце.

Ех че се зарадвал старецът! Взел детенцето на ръце, изтичал при хана.

— Добре — разрешил ханът, — пой го с овче мляко. Нека расте! На теб ще бъде син, а на мен работник.

Така старецът се сдобил със син. Той растял за чудо на всички. За един ден пораствал колкото другите за месец, а за месец — колкото другите за година. Минало съвсем малко време, а момчето израснало юнак над юнаците. И го нарекли Хамър-Батър, което значи — юнак от тесто.

Веднъж Хамър-Батър играел с ханските синове на ашици. Ханските синове загубили всичките си ашици и един златен джелик отгоре. Жал им било да се разделят с джелика, искали да го отнемат насила от Хамър-Батър, но къде ще се мерят с него! А той казал:

— Ще ви върна и ашиците, и джелика, само дайте да ви чукна по един път по челото с два пръста.

Ханските синове се съгласили и Хамър-Батър ги чукнал по един път. И така ги чукнал, че пробил дупки на челата на ханските наследници.

Синовете са затирили да се оплакват на баща си. Ханът се разгневил, но още повече се уплашил:

— Какво е това?! Ще израсне разбойник, живот няма да видим! Трябва да го очистим...

Събрал ханът съветниците си да мислят как да се отърват от Хамър-Батър. Мислили дълго и намислили:

— Ще го пратим във високия камъш на сухото езеро. Там живее триглавият Ащдага. Оттам никой не се е връщал жив.

Съветът се харесал на хана. Той повикал стария овчар:

— Нека момчето ти иде на езерото да нареже камъш. Нека впрегнат три коли.

Впрегнали три коли и Хамър-Батър тръгнал за камъш. Нарязал, напълнил колите и тъкмо да обърне назад, от камъшовия гъсталак излетял триглавият Ащдага.

А Хамър-Батър ни най-малко не се уплашил! Пипнал чудовището за гривата, впрегнал го в една кола, натрупал всичкия камъш на нея, подкарал двете коли празни и така влязъл в аула.

Разтревожил се ханът. Ащдага бил страшен! Но още по-страшен за хана бил Хамър Батър. Ханът го накарал да прогони Ащдага и да се върне при баща си да пасе овцете.

Отишъл Хамър-Батър при баща си в степта. Живее мирно, пасе ханските овце...

А ханът отново свикал съветниците си. Редят-гласят: как да затрият ратайския син? Ханът намислил да изпрати Хамър-Батър в една гъста гора, където се въдели страшни змии. Никой още не се бил завръщал жив от тази гора.

Ханът отново повикал стария овчар:

— Изпрати сина се за дърва в гъстата гора.

Старецът приготвил Хамър-Батър, впрегнали три коли. Синът потеглил... В гората насякъл дърва, натоварил ги на колите и тъкмо когато се канел да си тръгне, гледа: от три страни пълзят към него три страшни змии.

Не се уплашил Хамър-Батър, зарадвал се дори.

— Чудесно! — казва си той. — Че инак бях забравил въжата в къщи, нямаше с какво да превържа дърветата!

Превързал дърветата със змиите, потеглил към града.

Ханът видял колите, видял змиите, разтреперан се от страх пред тях, а още повече пред Хамър-Батър. Нарежда на стария овчар:

— Кажи на сина си да прогони змиите и го махни от очите ми!

Хамър-Батър развързал колите, змиите като луди хукнали към гората, а самият той с баща си тръгнал към степта да пасе овцете.

Ханът свикал съвета трети път. Редили-гласили, решили да изкопаят дълбок кладенец и да хвърлят ратайския син в него.

Тайно изкопали в степта един дълбок кладенец. И ханът със съветниците си отишъл там уж да се разходи. Спрял на почивка край кладенеца, а предварително бил поръчал да го покрият със скъп килим. Седнал наблизко, заповядал да поднасят гощавка.

Слугите прислужвали на гостите, разнасяли печеното шилешко месо, а Хамър-Батър, когото ханът взел със себе си, стоял настрана. Ханът му казва:

— Защо стоиш без работа? Вземай ядене, носи на гостите!

Хамър-Батър грабнал подноса, започнал да черпи съветниците.

На тези, които разнасяли яденето, не давали да стъпват на килима. Заобикалял го и Хамър-Батър. Но ханът заповядал:

— Защо се дърпаш? Върви по килима!

Пристъпил Хамър-Батър и паднал в дълбокия кладенец. А ханът веднага станал и заминал с цялата си свита, като го оставил в кладенеца. Радвал се ханът, че се отървал от Хамър-Батър!

Слугите разказали на стария овчар, че ханът хвърлил сина му в кладенеца, оставил го там и на никого не дал да се приближи, заплашвал — ще му отсече главата.

Тогава старецът решил сам да помогне на сина си в нещастieto. Мине на ранина със стадото край кладенеца в степта и хвърли ядене на Хамър-Батър. Тръгне си вечер към къщи, хвърли му клонка или някакъв прът, а Хамър-Батър майстори от тях стълба.

Много ли, малко ли време минало — Хамър-Батър се измъкнал на свобода.

Отишъл при хана и казва:

— Не ти помогнаха, хане, всичките твои хитрини. Получи си заслуженото!

Чукнал хана по челото. Убил го с един удар. Разпъдил ханските синове, цялата им рода, всичките съветници.

Избавил бедния народ.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.